

ADOLPH GOTTLIEB. UNA RETROSPECTIVA

IVAM CENTRE JULIO GONZÁLEZ

1 febrer – 22 abril 2001

Aquesta exposició retrospectiva que inclou obres procedents de l'Adolph and Esther Gottlieb Foundation és la primera mostra panoràmica europea dedicada al treball d'aquest artista, essencial en el desenvolupament de la pintura contemporània. L'obra del pintor americà Adolph Gottlieb (Nova York 1903-1974) destaca entre la generació d'artistes expressionistes abstractes. La seua activitat al llarg de més de cinquanta anys supera en termes d'extensió temporal a la de qualsevol dels seus companys de grup. Va ser, a més, un dels primers artistes a desenvolupar un conjunt coherent de pintures que en el cas de les seues pictografies de principi dels anys quaranta reelaborava les premisses de les avantguardes europees, acusant l'impacte de Torres-García.

Adolph Gottlieb va estudiar pintura a l'Arts Students League on va ser alumne de John Sloan i Robert Henri. Amb disset anys va viatjar a Europa, i va viure sis mesos a París, on va assistir a classes de dibuix a l'Académie de la Grande Chaumière i on visitava el Musée du Louvre cada dia. Va viatjar a Berlín, Munic, Dresden, Viena i Praga. En aquest període es va interessar pels corrents avantguardistes europeus i per l'art africà primitiu. El 1923 va tornar a Nova York i va visitar museus i galeries amb el seu amic Barnett Newman. Va realitzar la seua primera exposició a l'Opportunity Gallery de Nova York el 1924 i coneix Milton Avery, David Smith, John Graham i Mark Rothko. Amb aquest darrer va fundar el 1935 el grup The Ten, al qual també pertanyeren Joe Solman, Ilya Bolotowsky i Louis Schanker, que provenien d'una certa figuració expressionista. Els artistes i crítics d'art d'aquest grup tractaren de definir un art americà situat més enllà del surrealisme i de l'abstracció pura d'origen europeu, evolucionant cap a l'expressionisme abstracte. Gottlieb va abandonar prompte el grup, i amb Rothko va enunciar alguns principis pictòrics: la pintura com una entitat indissociable fons-forma, vista com una superfície bidimensional i acolorida *all over*, l'elecció d'un tema que posa en escena mites o formes simbòliques, l'apel·lació al subconscient mitjançant uns efectes merament visuals.

El 1941, després de la tornada del seu viatge al desert d'Arizona, va iniciar la seua sèrie de *Pictografies*, que evocava els signes gràfics de l'art americà. La major part d'aquestes obres, en què l'escriptura jeroglífica apareix formalment compartimentada, tenen títols de referències mitològiques. L'anàlisi de la pintura de Gottlieb, a partir de la seua apreciació de l'art tribal i la seua particular visió del modernisme, incorporant-hi formes no tradicionals i continguts emocionals, és fonamental per a entendre l'evolució de l'art americà a partir del 1940 i la seua relació amb els llenguatges artística europeus contemporanis.

A partir del 1946 reemplaça les imatges simbòliques-mitològiques per referències pròpies en què desenvolupa una original cosmologia de connotacions autobiogràfiques. A la fi d'aquesta dècada va començar les seues tres sèries *Unstill Lifes* (Natures mortes impossibles), *Imaginary Landscapes* (Paisatges imaginaris), i *Labyrinths* (Laberints).

A mitjan dècada dels anys cinquanta la seua pintura es debat entre la tendència de De Kooning, David Smith i Baziotes, que tendeixen cap a l'antropomorfisme, i la representada per Rothko, Newman i Reinhardt, que convergeixen en l'abstracció des de distintes posicions. Vers la fi de la dècada dels anys cinquanta resol allunyar-se de tota figuració. Utilitza el format horitzontal, divideix el quadre en dues parts com en els seus paisatges imaginaris, i accentua progressivament el despullament que el condueix a la seua sèrie de *Bursts* (Esclats). A partir d'aquest moment la seua pintura es torna cada vegada més refinada amb la intenció de transmetre uns continguts emocionals de la manera més subtil possible. El mateix Gottlieb va definir aquest procés com "un intent d'aconseguir la pobresa." L'art de Gottlieb i els conceptes que va aconseguir plasmar el situaren en l'avantguarda de la pintura contemporània fins la seua desaparició el 1974.

Exposició organitzada per l'Adolph and Esther Gottlieb Foundation, Inc.

IVAM CENTRE JULIO GONZÁLEZ

Guillem de Castro, 118 - 46003 València
Tel. 96 386 30 00 - Fax 96 392 10 94 - E-mail: ivam@ivam.es - <http://www.ivam.es>

De dimarts a diumenge de 10 a 19 hores
Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta
Dilluns tancat

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA I EDUCACIÓ

